

vendelse til Betalingscentret derom, selvom hun direkte blev opfordret hertil. Sagsøgte foretog en konkret vurdering af, om en stilling i Skattecenter Ringkøbing var passende for sagsøgeren og på baggrund af sagsøgerens hidtidige arbejdsopgaver og vurderede med rette, at dette var tilfældet. Sagsøgte er derfor ikke berettiget til rådighedsløn og/eller pension.

Biintervenienten

Biintervenienten har i det hele tilsluttet sig det af sagsøgte anførte.

Rettens begrundelse og resultat

Det lægges efter bevisførelsen til grund, at der på skatteområdet som led i kommunalreformen er gennemført en generel omorganisering af skatteforvaltningen. Hittidige lignings- og inddrivelsesopgaver udført i kommunerne er overført til staten. Samtidig er kommunale tjenestemænd m.fl. beskæftiget med disse opgaver overført til ansættelse i staten. Opgavevaretagelsen i skatteforvaltningen er endvidere omorganiseret bl.a. således, at der er oprettet fire Kundecentre og et Betalingscenter. Kundecentrene skal herunder besvare og løse en række borgerhenvendelser via telefon og email. Medarbejderne i Kundecentrene skal kunne favne et større fagområde på forskellige kompetenceniveauer. Betalingscentret skal centralt varetage alle indbetalinger af skatter og afgifter. Der er sket et paradigmeskift i myndighedernes behandling af skattespørgsmål, herunder med en mere proaktiv vejledning af borgerne, jf. "Indsatsplan 2007" og "Forretningen SKAT – et fælles billede".

Reformen har haft betydelige konsekvenser for mange af de involverede tjenestemænd i kommuner og i stat, herunder for sagsøgerne med hidtidig virke som skatterevisor, foged eller lignende. Deres hidtidige kompetenceområder efter stillingsbeskrivelser m.v. er i vidt omfang blevet ændret. Endvidere har reformen geografisk medført flytning af arbejdssteder, således for sagsøgerne fra Aabybro/Aalborg til Hjørring, fra Århus til Ribe og fra København til Ringkøbing, og med de konsekvenser det kan have af økonomisk og personlig karakter. Sagsøgerne er pålagt at flytte tjenestested.

Tjenestemænds ret til optjent pension må anses for beskyttet af grundlovens § 73 således at en ikke frivillig afståelse af retten til pension alene kan ske ved lov og mod erstatning.

Sagsøgerne har gjort gældende, at deres pensionsrettigheder forringes i det omfang de er forpligtet til at overtage en anden passen-

de stilling, som de ikke ville have været forpligtet til at overtage inden for rammerne af deres tidligere ansættelsesområde. Efter skatteforvaltningsloven overtog Skatteministeriet fra den 1. november 2005 de kommunale ansatte, der udelukkende eller helt overvejende havde været beskæftiget med varetagelsen af skatteopgaven. Tjenestemændene overgang til ansættelse i staten er sket på vilkår, der i øvrigt svarer til de hidtidige vilkår og tjenestemændene vil ved pensionering få udbetalt den samlede tjenestemandspension af staten. Landsretten finder, at det ved loven er sikret, at sagsøgerne

pensionsret ved overgangen fra kommunal til statslig ansættelse ikke er blevet forringet. Set på baggrund af den samlede omorganisering af skatteforvaltning findes ændringen i sagsøgerne

ansættelsesforhold fra kommune til stat ikke i sig selv at udgøre en forflyttelse. De kan således ikke med henvisning hertil kræve sig afskediget med rådighedsløn eller pension. Herefter og da det af disse sagsøgere i øvrigt anførte ikke kan føre til andet resultat, savnes grundlag for at fastslå, at der efter den ved lov gennemførte generelle omorganisering af skatteforvaltningen omfattende sagsøgernes ansættelsesforhold er sket afståelse af ejendomsret som nævnt i grundlovens § 73.

De sagsøgende tjenestemænd

har alle gjort gældende, at deres stillinger ved reformen blev nedlagt, og at de af denne grund har krav på rådighedsløn, jf. tjenestemandslovens § 32, stk. 1, alternativt det kommunale tjenestemandregulativ § 30 og efterfølgende egenpension. Landsretten lægger til grund, at der ved reformen skete en omplacering af det eksisterende personale, der blev søgt gennemført således, at de nye centre skulle kunne fungere umiddelbart efter opstarten. Det er overfor sagsøgtes anbringende om, at ændringerne er begrundet i en meget vidtgående omstrukturering i skatteforvaltningen ikke efter bevisførelsen godtgjort, at ændringerne i sagsøgernes arbejdsopgaver er begrundet i besparelshensyn eller opgavebortfald. Overgangen af sagsøgtes stillinger fra kommunal til statslige tjenestemandstillinger kan henses til den generelle omstrukturering heller ikke i sig selv begrunde, at stillingerne må anses for nedlagt. Sagsøgte frifindes derfor for kravet om rådighedsløn m.v.

Sagsøgte frifindes herefter i sin helhed for de af sagsøgerne

rejste krav.

Efter loven er de pågældende tjenestemænd forpligtede til at overtage en anden passende stilling inden for det nye ansættelsesområde. Sagsøgerne

blev pålagt at flytte tjenestested. Disse sagsøgere har gjort gældende, at de forandringer, der er sket i deres stillingsforhold overstiger, hvad de skal tåle, jf. tjenestemandslovens § 12, stk. 1, og at de derfor er berettigede til egenpension. Det følger af tjenestemandslovens § 12, stk. 1, at en tjenestemand som udgangspunkt har pligt til at underkaste sig forandringer i arbejdet eller til at overtage en anden stilling inden for de rammer ansættelsesområdet giver. Tjenestemanden skal dog ikke tåle dette, hvis tjenestens karakter herved ændres eller medfører, at stillingen ikke længere kan anses for passende for vedkommende.

Ændringer i arbejdsstedet geografisk skal for i bedømmes i forhold til en ændring fra Aabybro/Aalborg til Hjørring og for i fra København til Ringkøbing. havde Pandrup Kommune og Skatteministeriet med tilhørende institutioner som ansættelsesområde. De geografiske ændringer af arbejdsstedet for udøvelsen af stillingerne findes ikke i sig selv at medføre, at stillingerne falder udenfor de pågældendes ansættelsesområde, herunder som dette for er ændret ved overgang til statslig ansættelse. Landsretten finder efter en samlet vurdering af det efter bevisførelsen freikomne om karakteren af stilling i Kundecenter Hjørring og af s stilling i Betalingscentret sammenholdt med sagsøgernes hidtidige stillinger som henholdsvis fuldmægtig med arbejdsopgaver i skatterevison og som konsulent med skattefoged opgaver, at de anviste stillinger for hver af sagsøgerne ligger indenfor deres ansættelsesområde og den tålegrænse, der gælder efter tjenestemandslovens § 12, stk. 1. Denne vurdering er foretaget i lyset af, at ændringerne af ansættelsesområderne er sket som led i den generelle reform. Selvom der som led i reformen uagtet bevarelse af stillingsbetegnelser og hidtidige charge, herunder løn- og ansættelsesvilkår, er sket betydelige ændringer i disse sagsøgers adgang til navnlig selvstændig myndighedsudøvelse, finder landsretten således ikke, at stillingerne har ændret karakter i et sådant omfang, at stillingerne af den grund ikke længere kan betegnes som passende for sagsøgerne. Der er tale om stillingsændringer i overensstemmelse med paradigmeskiftet i skatteforvaltningen. Landsretten finder endvidere ikke, at momenter som sagsøgernes uddannelse, alder, helbredstilstand og den sædvanlige opfattelse af status m.v. kan føre til andet resultat. Da forpligtelsen til inden for rammerne af det nye ansættelsesområde at overtage de anviste stillinger heller ikke i øvrigt kan anses for at være af særlig indgribende karakter over for

frifindes sagsøgte for de fremsatte krav om egenpension efter tjenestemandspensionslovens § 2, alternativt det kommunale pensionsregulativ § 2.

Herefter frifindes sagsøgte i det hele.

Thi kendes for ret:

Sagsøgte, Skat, Hovedcentret, frifindes.

I sagsomkostninger skal Statstjenestemændenes Centralorganisation II for Dansk Told og Skatteforbund som mandatar for

inden 14 dage betale 140.000 kr. til sagsøgte, Skat, Hovedcentret.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8a.

(Sign.)

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsrets kontor, den

P.j.v.

25/9-08